

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 4 octombrie 2014, ora 19³⁰

Fratele Miskis: Matei 13:11: „*Isus le-a răspuns: «Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat». V. 16-17: „Dar ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud! Adevărat vă spun că, mulți proroci și oameni neprihăniți au dorit să vadă lucrurile pe care le vedeți voi și nu le-au văzut; și să audă lucrurile pe care le auziți voi și nu le-au auzit»”.*

Fratele Frank: Amin. Luați loc. Vă spun bun venit din toată inima mea în scumpul Nume al Domnului nostru, în special tuturor acelor care au venit de peste ocean, din Canada, din Statele Unite și de pretutindeni, de aproape și de departe. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze împreună. Și El să binecuvânteze pe toți aceia care sunt conectați on-line în toată lumea, începând cu Noua Zeelandă și pe tot globul. Dumnezeu este prezent. Dumnezeu a făcut lucruri mari.

Noi am auzit în Cuvântul de introducere: „*Ferice de ochii voștri fiindcă văd; și de urechile voastre fiindcă aud!*” Mai întâi trebuia să auzim, ca să vedem că se împlinește în fața ochilor noștri ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Credința vine în urma auzirii. Trebuie să auzim și după aceea, ceea ce auzim din Cuvânt ne este descoperit, apoi o vedem împlinit și apoi putem primi binecuvântarea pentru ochi și urechi.

Nu doar că spunem aceasta, ci am și trăit-o. Ceea ce ne-a spus Dumnezeu în timpul acesta, ceea ce a făgăduit El pentru acest timp, noi am auzit, am ascultat de mesajul divin, l-am crezut și de aceea totul ne-a fost descoperit. De aceea ochii și urechile noastre sunt binecuvântate. Această zi este specială pentru mine și eu sper că voi cu toții vă bucurați cu mine. Dar mai întâi doresc să transmit saluturile.

Noi suntem recunoscători, frați și surori pentru că putem fi uniți cu oameni din toată lumea și că putem să purtăm Cuvântul minunat, descoperit. Mai înainte l-am întrebat pe fratele Taty... voi știți că grijile noastre cele mai mari sunt ca toți cei care locuiesc în țările unde nu este încă un nivel de trai ridicat, să fie

echipați, astfel ca și ei să poată auzi și să poată vedea vestirea. Am cumpărat deja peste 60 de aparate.

Frate Taty, ridică-te în picioare ca să te vadă toți. Acesta este fratele Taty: omul care cumpără și apoi trimite aceste lucruri, iar noi plătim totul. Este frumos că Dumnezeu a avut grijă de tot și, cum am spus aici, în urmă cu câteva săptămâni: în urmă cu zece ani nu ar fi fost posibil în acest mod, să poți auzi și să poți vedea totul, în toată lumea.

Astăzi o spunem pe baza Cuvântului de introducere: binecuvântați sunt în toată lumea, toți ochii care văd. Și de ce văd? Fiindcă au ascultat ceea ce a spus Duhul, Bisericilor. De aceea, ei văd și de aceea ochii și urechile lor sunt binecuvântate.

Eu am aici multe e-mail-uri și știri din Israel și cu Peres, cu ce se întâmplă cu toți. Ce are loc în Ierusalim, ce are loc în Roma, în biserica catolică, în biserica luterană; totul este prezentat pe internet.

Și vizita papei în marea biserică penticostală din Italia, totul este publicat. Noi vedem că unitatea între religii a devenit ținta principală. De asemenea, afirmația: „Așa cum există un O.N.U. unde sunt unite toate națiunile, tot așa trebuie să existe acum o unificare mondială în care sunt incluse toate religiile și toate confesiunile”. Sigur că toate acestea pot să se împlinească!

Dar, unitatea pentru care S-a rugat Domnul nostru, este unitatea *Dumnezeu în Hristos și noi în Hristos*: „Tată, Tu în Mine și Eu în ei! Astfel încât noi, cu toții, să fim una!” Nu o unitate politică, nu o unitate religioasă, ci unitatea cu Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru. Acestea sunt cele două unificări care au loc acum: una este unificarea religioasă și politică mondială, iar cealaltă este unificarea adevăraților credincioși, a tuturor acelor care au primit Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu și-l poartă în inimile lor și cărora le-a fost descoperit.

Am vrut să citesc această declarație, puțin veche, a lui Ronald Reagan. În urmă cu mulți ani a zis: „Dacă uităm că noi suntem o națiune sub Dumnezeu, atunci în curând vom pieri fără Dumnezeu”. La ce folosește o mărturisire, dacă în realitate nu este așa?

Pentru mine astăzi este o zi deosebită: exact în urmă cu 50 de ani am făcut prima mea călătorie misionară în India. Dacă aş dori să intru în detaliile ultimilor 50 de ani... Din această perioadă am făcut câteva notițe și aş fi dorit să spun astăzi, aici: Dumnezeu a avut grijă de tot. N-a fost planificarea mea, ci a fost planul Dumnezeului Atotputernic ca nouă să ne fie făcut de cunoscut tot ce a hotărât și a făgăduit Dumnezeu pentru timpul nostru și ceea ce face El chiar acum.

Nu știu dacă fratele Hans Henrich ar dori să spună câteva cuvinte; astăzi în biroul meu a spus câteva cuvinte puternice și m-am gândit că poate ar fi bine dacă le-am auzi cu toții. Haideți s-o spunem foarte clar: acum este foarte important să primim legătura cu ceea ce face Dumnezeu în prezent.

A trebuit să mă confrunt cu tot felul de lucruri. Sub *această* poză cu stâlpul de foc, imediat după ce a fost luat acasă fratele Branham, s-a scris un text fals în modul următor: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premergeă întâia venire a lui Hristos, la fel tu vei premerge cea de-a doua venire a Lui”. O falsificare mai rea nu a existat în timpul nostru.

Din gura îngerului Domnului au ieșit aceste cuvinte: „Mesajul care ți-a fost încredințat ție, va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos!” Dar pe baza acestei falsificări care a fost făcută, frații din Statele Unite și din toată lumea sunt convinși că totul s-a terminat cu fratele Branham și că nimeni nu are dreptul să pretindă a fi un purtător al mesajului; că totul s-ar sfârșit!

Nu puteți să vă închipuiți atacurile care sunt adresate împotriva mea. Noi suntem recunoscători lui Dumnezeu din toată inima. Duhul adevărului ne va conduce în tot adevărul. Noi am spus-o și am și citit-o deseori. De 17 ori a repetat fratele Branham ceea ce i-a fost spus în 11 iunie 1933 în jurul orei 14, din acest nor supranatural: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergeă întâia venire a lui Hristos, la fel tu ești trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos!” Dacă eu aş întreba astăzi aici, câți au auzit ceva despre un mesaj până în decembrie 1965? Nimeni dintre noi.

Deci dacă s-ar fi terminat totul cu fratele Branham, atunci ce s-ar fi întâmplat cu noi? Frați și surori, trebuie să ne gândim la anumite lucruri și, de asemenea, toți frații de pe întreg pământul, trebuie să se gândească dacă ei cred adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu și ceea ce a fost spus cu adevărat, sau dacă ei cred ceea ce frații au inventat și au răstălmăcit după placul lor!

Eu spun aceasta pe scurt, astăzi: într-adevăr, a fost călăuzirea Dumnezeului Atotputernic care a hotărât totul înaintea întemeierii lumii. El a planificat totul. Majoritatea dintre voi, faceți parte din generația mai tânără, dar cine a trăit Al Doilea Război Mondial și a văzut morții și a trăit iadul pe acest pământ și a trăit călăuzirea Dumnezeului Atotputernic, încă din copilărie și continuă s-o trăiască... Aceasta mă umple de mare mulțumire.

Am spus-o deseori, aici: chiar și refugiul, multe zile am fost pe drum, cu calul și căruța. Poate pe voi nu vă interesează, dar pentru mine este foarte important. Tatăl meu a spus: „Mai înham o dată caii, încă o călătorie de o zi!” Și aceasta a avut ca rezultat faptul că, atunci când avut loc împărțirea Germaniei, noi am fost în Germania de Vest, nu în Germania de Est. A fost o diferență de o singură zi! Poate au fost 20 sau 21 de kilometri și noi am fost în vestul Germaniei, nu în est. De aceea, eu am putut să mă mișc liber și când a sosit timpul, în 1955, am putut să-mi iau motocicleta și să merg în orașul Karlsruhe, ca să iau parte la adunările fratelui Branham și să fiu un martor ocular al lucrurilor pe care le-a făcut Dumnezeu în timpul nostru prezent.

Eu cred că a fost fratele nostru Swabek Kubka care a spus niște lucruri asemănătoare celor pe care le-a spus și fratele Hans Henrich. Miercuri seara, fratele Swabek mi-a spus: „Frate Frank, așa de mulțumitor cum ești tu pentru faptul că ești un martor al lucrurilor pe care le-a făcut Dumnezeu prin slujba fratelui Branham, la fel de recunoscători suntem noi pentru tine, fiindcă putem să fim martori ai lucrurilor pe care le face Dumnezeu în timpul nostru prezent”. Aici nu este vorba doar despre mine, ci este vorba despre Biserica Dumnezeului Celui viu, chemată afară.

Eu pot s-o spun: în acea zi de luni, în 15 august 1955, a fost momentul când eu am dat mâna acestui bărbat al lui Dumnezeu. După prima predică, a fost o legătură puternică cu

acest bărbat al lui Dumnezeu. Și eu am știut că nimeni nu poate face lucrurile pe care le face el, decât dacă Dumnezeu este cu el. Această legătură s-a aprofundat în 1958, în 1962 și de repetate ori în adunări, am trăit-o și am văzut ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Eu sunt un martor ocular al faptului că aceeași slujbă pe care a avut-o Domnul nostru ca Fiul omului pe acest pământ, s-a repetat în slujba prorocului timpului nostru.

Fratele Branham a văzut vedenii și așa cum este scris în Ioan 5: „*Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând*”. Voi trebuie să vă puneți în această situație: *aici* el vorbește ca fratele Branham și în următorul moment el vede o vedenie. Și într-adevăr așa a și fost: noi aproape că n-am observat trecerea de la o fază la cealaltă, dar trecerea era acolo. El putut să spună oamenilor de unde vin, ce fel de boală au, ș.a.m.d. La fel cum și Domnul nostru a spus lui Natanael: „Și înainte să te cheme Filip, Eu te-am văzut sub smochin”. Și așa cum Petru când a venit la Domnul și Domnul nostru a putut să-I spună: „Numele tău este Simon și numele tatălui tău este Iona”.

Toate aceste lucruri s-au repetat în slujba fratelui Branham. Dar el a fost William Branham, un om. Și așa cum a spus el deseori, un păcătos care a găsit har înaintea lui Dumnezeu. Era vorba despre slujbă: când Fiul omului Se descoperă și dacă aceleași lucruri care s-au întâmplat la prima venire a lui Hristos se repetă înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos... Este vorba despre planul de mântuire al Dumnezeului nostru. Noi, prin harul Lui am primit legătura cu acest plan de mântuire.

Dacă mă gândesc la situația că eu nu l-am auzit pe acest proroc vorbind doar în adunări... Am mâncat și am vorbit cu el și am fost cu el în aceeași mașină. Și țineți-vă bine de scaune: sora Larsen, nu era cea mai săracă din oraș, ea a avut o casă mare și jumătate din casă a pus-o la dispoziția fratelui Branham. El a locuit în acel apartament. Și când fratele Frank s-a dus în Tucson, să ia parte la conferința aceasta internațională, ea a venit la mine și mi-a zis: „Tu ești un bărbat al lui Dumnezeu! Eu doresc ca tu să stai în aceeași locuință în care a stat și fratele Branham. Și eu doresc să șezi pe același scaun și să te culci în același pat”. Da, toate acestea sunt călăuziri. Ele au o importanță pentru mine. Orașele, locurile nu au nicio importanță. Dar dacă te gândești cum

Dumnezeu a avut grijă de tot... Într-adevăr a avut grijă de tot, de la început.

Încă un punct. Când fratele Branham mi-a spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei, până când vei primi și restul!” Și mai înainte el a spus: „Pe benzile de magnetofon”. Pe aceste benzi de magnetofon este conținut totul. Eu am arătat fratelui din Ottawa și celuilalt frate aceste benzi de magnetofon cu toate predicile fratelui Branham; mi-au fost trimise. Trei săptămâni după ce el a predicat în Statele Unite, benzile au ajuns la noi în Krefeld. Eu, într-adevăr am crescut sub această slujbă dumnezeiască. Sunt mulțumitor lui Dumnezeu, fiindcă am primit această legătură cu el în timpul vieții lui.

Aceasta este masa unde sunt expuse predicile în Zürich. Eu am tradus toate aceste predici și puteți să vă închipuiți câte ceasuri au fost necesare pentru aceste traduceri și corecturi. Eu am făcut ambele lucruri: am călătorit din oraș în oraș și am vestit Cuvântul lui Dumnezeu și am folosit tot timpul să traduc predicile fratelui Branham. Mai ales, toate predicile care au fost predicate după deschiderea peștilor. Domnul a pus accentul asupra acestui fapt și eu am făcut aceasta din însărcinarea lui Dumnezeu. Eu am făcut tot ce a fost omeneste posibil și ce mi-a poruncit Domnul.

Să o mai spun încă o dată, în urmă cu 50 de ani am făcut prima călătorie misionară în India. Și când m-am întors, am mers în Iordania și după aceea în Israel. Închipuiți-vă, în 1954, când fratele Branham a fost într-o adunare unde erau adunați 300 de mii de oameni în Bombay, era un bărbat Paul Lawrie și el a fost atât de copleșit și binecuvântat de Dumnezeu, încât a devenit evanghelistul cel mai mare din India. El s-a dus în Statele Unite și a fost botezat în tabernacolul Branham. Apoi, când am mers eu în India, am văzut că Dumnezeu avusese deja grijă de toate.

Noi am avut, de asemenea, două până la trei mii de oameni într-o adunare. În cele 24 de ore în care am fost în India, am predicat în exact 23 de ore. În acea perioadă nu puteai să zbori întotdeauna. Uneori am călătorit cu autobuzul, alteori cu taxi, am mers dintr-un oraș în celălalt ca să vestesc Cuvântul Domnului. Eu am răscumpărat timpul: aproximativ două săptămâni în Centrul de Misiune din Krefeld și aproximativ două săptămâni în fiecare lună am fost pe drum.

Pentru mine, acest octombrie din acest an, este o ocazie deosebită să-mi aduc aminte cum a condus Dumnezeu totul, chiar de la început. El a făcut aceste legături în toată lumea, astfel încât Cuvântul timpului prezent să poată fi propovăduit. Vă rog, bucurați-vă împreună cu mine, fiți recunoscători, căci acest mesaj a ajuns și la voi.

Haideți să o mai spunem încă o dată și poate de mai multe ori. Dacă odată cu plecarea acasă a fratelui Branham, mesajul ar fi împlinit tot scopul pentru care a fost trimis, atunci ce s-ar fi întâmplat cu voi, ce s-ar fi întâmplat cu noi? Dar Dumnezeu împlinește tot ce a spus El și prin harul Lui putem să avem parte de ceea ce face El.

Doresc doar să vă citesc câteva citate ale fratelui Branham. Dar primul citat este din partea fratelui Perry Green din Tucson. După ce l-am vizitat ultima oară, în urmă cu ceva timp, el mi-a scris: „Vizita ta mi-a adus multă bucurie în inimă. Și este dorința mea să te sprijin în tot ceea ce faci. Te rog, roagă-te pentru mine, ca să-mi fie dăruite niște îndemnuri și să fac ceea ce trebuie să fac. Secerișul este mare, dar lucrătorii sunt puțini”. Și după aceea urmează și ultima propoziție: „Frate Frank, te rog continuă, fii credincios însărcinării despre care, eu cred că este adevărată”. Și în ultimele discuții, el a mai adăugat și a spus: „Eu cred că însărcinarea ta este la fel de adevărată cum a fost cea a lui Pavel, pe drumul spre Damasc”.

De ce repet eu aceasta? O spun pentru că noi nu am urmat niște basme meșteșugit alcătuite, ci Domnul Dumnezeu trăiește, El este prezent. Cine sunt eu, care în 24 decembrie 1965, l-am văzut pe fratele Branham cum era luat la cer pe un nor, înclinat în față? De ce a permis-o Dumnezeu? Am vrut-o eu, am cerut-o? Nu! Dar Dumnezeu a spus și lui Elisei: „Când vei vedea.”.. Ce pot să fac eu, un om sărman pentru asta...? Dar Dumnezeu a avut grijă de toate. Este lucrarea lui Dumnezeu și nu este lucrarea mea.

Și acum câteva citate ale fratelui Branham. Eu le am traduse deja în limba germană.

„Neprihănirea pregătește calea pentru sfințire. Sfințirea pregătește calea pentru botezul în Duhul Sfânt. Botezul în Duhul Sfânt pregătește calea pentru ca Duhul Sfânt Însuși să Se coboare într-un mod desăvârșit și să ne readucă la Cuvânt iar El să Se descopere”.

Mai întâi, neprihănirea prin credința în Isus Hristos, credința în lucrarea încheiată de răscumpărare de pe crucea de la Golgota. După aceea, respectul față de Cuvântul lui Dumnezeu: „*Sfințește-i în adevărul Tău! Cuvântul Tău este adevărul*”. Și după aceea, toată Biserica este pusă în slujbă prin turnarea Duhului Sfânt. Nu doar câțiva, ci toată Biserica. Și după aceea, Dumnezeu ia pe diferiți frați și împarte slujbele și de aceea este scris: „Unuia îi este dată slujba cutare, altuia îi este dată slujba cutare”.

Deci: „Neprihănirea pregătește calea pentru sfințire. Sfințirea pregătește calea pentru botezul Duhului Sfânt. Și botezul Duhului Sfânt pregătește calea ca Duhul Sfânt Însuși să ne conducă spre desăvârșire, să ne readucă la Cuvânt și El Însuși să Se exprime și să descopere”.

Următorul citat: „Mesajul timpului de sfârșit este pentru ca Mireasa să fie pregătită și să fie gata pentru răpire. Ce poate să facă ea? Conform Maleahi 4:5-6, ea trebuie să fie readusă la credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Iuda 3”.

Și acum urmează: „Mesajul readuce pe toți credincioșii Bisericii Mireasă la credința părinților, la partea aceasta a timpului de la Cincizecime, și a restituirii”.

După aceea urmează o referire la făgăduința: „Eu voi restitui, zice Domnul!”

În aceeași zi, pe 20 iunie 1962 fratele Branham a zis, Domnul vorbește prin fratele Branham: „Eu voi restitui Bisericii puterea de la început!” Cu adevărat, va fi restituit tot ce a existat de la început. Deci, nu niște teme pentru discuții, ci un mesaj dumnezeiesc ca toate lucrurile să fie reasezate.

Și următorul citat din 22 aprilie 1962: „Dar mai este un fapt: prorocul acestei ultime epoci trebuie să dea mai departe un mesaj din partea lui Dumnezeu care va premerge cea de-a doua venire a Domnului nostru”. Amin.

„...care va premerge cea de-a doua venire a Domnului nostru, căci prin mesajul lui, inimile copiilor sunt aduse înapoi la credința părinților de la Cincizecime și prin restituirea Cuvântului va veni și restituirea puterii lui Dumnezeu”. Lăudat și slăvit să fie Domnul și Dumnezeu nostru! Dumnezeu nu Se ocupă cu teoria, ci doar cu realitatea.

Și fratele Branham spune mai departe: „Dar Dumnezeu trebuie să restituie, căci El nu poate să nege Cuvântul Lui. Aceasta nu este învierea Bisericii, ci este restituirea. Dumnezeu va reășeza Biserica și o va aduce înapoi la Cincizecime, ca la început”. Acesta este un lucru puternic.

Citim mai departe: „Dumnezeu nu va sădi o Biserică nouă, ci El va readuce sămânța Lui originală. El o face așa cum este scris în Ioel 2. Prin învățătură, ploaia timpurie și după aceea, la sfârșit, va veni și ploaia târzie sau ploaia de seceriș - va cădea ca să aducă credința pentru răpire”.

Totul se va întâmpla. Dumnezeu a făgăduit și va trimite ploaia timpurie și ploaia târzie. Și fratele Branham a spus-o foarte tare: ambele ploii vor cădea în același timp și se va descoperi că Dumnezeu Își va descoperi puterea Lui.

Citim mai departe: „Noi nu vorbim despre o persoană anume, ci vorbim despre epocă: Luther a avut Duhul lui Dumnezeu, dar perioada lui nu a fost epoca restituirii depline”. Aceasta noi o știm. Noi am recunoscut acest lucru.

Se continuă: „Va avea loc o nouă turnare a Duhului Sfânt cum a avut loc la început. Același lucru s-a întâmplat și cu Wesley, cu Booth, cu Knox, cu Whitefield, cu Jonathan Edwards și așa mai departe. Sigur că ei au fost plini de Duhul Sfânt, dar epoca în care au trăit ei, încă nu a fost epoca restituirii. A fost o altă perioadă”.

Și acum fiți atenți: „Epocii întunecate i-a urmat o altă perioadă. Dar acum urmează restituirea, unde cercul se închide. Cu aceasta se termină totul”.

Apoi: „Restituirea înseamnă ca proprietatea să fie redată din nou proprietarului original, sau să fie readusă în starea de la început. Dacă există o pretenție pentru ceva, atunci noi putem să ne bazăm pe această restituire”.

Încă un citat, din aceeași dată: „...adică o proprietate a fost luată unui proprietar și s-a pierdut undeva. Dar o restituire înseamnă să fie redată proprietarului original. A fost readusă la starea naturală. Pentru a se întâmpla acest

lucru, noi avem dreptul s-o pretindem. Prin această stare, acest drept al restituirii, noi o putem trăi. Noi putem să forțăm restituirea – prin credința noastră”.

Suntem recunoscători din adâncul inimilor noastre, fiindcă noi am primit și credem Cuvântul lui Dumnezeu și, cum am spus-o deseori, fiindcă am recunoscut și respectăm și slujba celui pe care Domnul l-a trimis-o în timpul nostru. Noi am fost făcuți atenți asupra acestei slujbe.

Doresc să mai spun încă o dată. Eu am participat și la adunări internaționale. În 1960 fratele Branham a vrut să vină în Krefeld, dar pașaportul lui nu a fost prelungit din pricina unei situații dificile. Și el nu a putut veni. Apoi a venit T. L. Osborn. În anii 1960 am participat la adunările evangheliștilor internaționali.

De ce mi-a îndreptat Dumnezeu atenția asupra lucrurilor pe care le-a făcut El în timpul nostru? Au fost numai călăuzirile Dumnezeului Atotputernic. Cu toții suntem recunoscători pentru aceasta. Deci mesajul încă premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Și toți aceia care au găsit har înaintea lui Dumnezeu, o vor vedea și o vor trăi.

Frați și surori, noi trebuie să avem grijă ca toți aceia care ascultă acum Cuvântul lui Dumnezeu, să-și trăiască întoarcerea la Dumnezeu, nu numai să creadă un mesaj, ci să-L creadă pe Dumnezeu, să aibă propriile lor trăiri de mântuire, cum este scris în Romani cap. 5, deja de la în vers. 1. Aici ne este spus ce se va întâmpla cu aceia care au găsit har înaintea lui Dumnezeu, ce pot trăi ei prin acest har: *„Deci, fiindcă suntem socotiți neprihăniți prin credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos”*. Ai primit tu această pace? Ai trăit-o tu? Cei în etate și tinerii, am avut noi, cu toții, această trăire cu Dumnezeu, am găsit pace cu Dumnezeu și să putem spune „la fel de sigur precum soarele strălucește pe cer, pe atât de sigur eu, un păcătos, am primit iertarea păcatelor mele”? Așa spune o cântare germană. Cum am citit aici, prin credința în Isus Hristos, prin credința în lucrarea desăvârșită, suntem socotiți neprihăniți și am primit pace cu Dumnezeu. Și oricine a găsit pacea cu Dumnezeu, a primit și iertarea și împăcarea din partea lui Dumnezeu.

În versetul 9, tot în Romani 5: *„Deci, cu atât mai mult noi acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui,*

vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu". Biserica nu rămâne aici până când vor fi revărsate potirele acestea ale mâniei. Biserica va fi răpită înainte. Dar lucrul cel mai important este scris în Matei 25: „...cele ce erau gata, au intrat ...”.

Frați și surori, eu nu trebuie să inventez o trăire, ci pot să spun înaintea Dumnezeului Atotputernic: așa cum Dumnezeu este viu, eu am văzut ogorul cu grâu copt. Așa cum Dumnezeu este viu, eu am văzut răpirea și am trăit-o. Eu nu vă spun povești, ci acestea sunt niște trăiri pe care Dumnezeu mi le-a dăruit prin harul Său. Și eu cred că, la fel de sigur cum am semănat noi sămânța adevărată a Cuvântului, la fel de sigur această sămânță va răsări și se va coace.

Eu am văzut și că toate spicele de pe ogor erau uscate de soare și au fost aplecate. Și mi-a atras atenția faptul că nu era niciun fel de neghină pe tot ogorul, când Domnul mi-a poruncit să fac secerișul. Vă spun iarăși, eu n-am nevoie să vă povestesc niște povești: aici este vorba despre veșnicie, despre chemarea afară, despre pregătire, ca să ne ocupăm poziția înaintea lui Dumnezeu și să ascultăm de ceea ce spune Duhul acum, bisericilor.

Noi am putea să citim capitol după capitol. Încă un verset mai am pe inimă. Sau două... Un verset din Galateni 1:10. Noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci Cuvântul lui Dumnezeu. Și dacă amintim niște trăiri, aparțin și ele de aceasta. N-a amintit și Pavel, n-a spus el: „Eu am fost răpit. Am fost în al treilea cer și am auzit acolo niște cuvinte pe care eu nu pot să le repet”? Dumnezeu dăruiește trăiri care aparțin slujbei. Așa este situația.

În Galateni 1 citim versetul 10: „*Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor, sau bunăvoința lui Dumnezeu?*” Amin. Eu caut bunăvoința lui Dumnezeu. Apoi continuă: „*Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai căuta să plac oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos*”. Nu poți să placi oamenilor și lui Dumnezeu, în același timp. Ci ai doar ocazia să spui ceea ce place lui Dumnezeu, ca și când Domnul ar sta în fața noastră.

Al doilea verset pe care-l am pe inimă - Filipeni 2:16: „*ținând sus Cuvântul vieții; așa ca, în ziua lui Hristos, să mă pot lăuda că n- am alergat, nici nu m-am ostenit în zadar*”. Amin. Toate călătoriile mele să nu le fi făcut în zadar. Numai în ultimii 20

de ani, 7.044.000 de mile de zbor, doar în 20 de ani. Dar ce s-a întâmplat în 30 de ani dinainte, dacă în ultimii 20 de ani s-au adăugat aceste mile de zbor? Eu am primit însărcinarea și am împlinit-o și așa face din nou totul așa cum am și făcut-o. Așa cum a scris-o și Pavel: „*ținând sus Cuvântul vieții*”. Țineți sus ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui și apoi totul vi se va descoperi.

Haideți să facem un rezumat. Dumnezeu are un plan de mântuire, a hotărât un plan înaintea întemeierii lumii. Și acest plan de mântuire, El îl împlinește și în acest plan ne-a inclus și pe noi. Frați și surori, aceasta este dovada alegerii noastre înaintea întemeierii lumii. Alegerea înaintea întemeierii lumii! Toți ceilalți trec pe lângă acest plan; s-o spunem sincer: chiar și aceia care se referă la fratele Branham și spun că „totul s-a terminat deja”. Nu! A fost o pregătire pentru ceea ce se întâmplă acum. Și ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru, este pregătirea pentru ceea ce va face El la final.

Noi ne aflăm în programul lui Dumnezeu, în planul lui Dumnezeu și credem așa cum spune Scriptura. Eu sper că toți, pe tot pământul, au respect față de Dumnezeu. Fratele Hans Henrich a exprimat-o și el: oricine are respect față de Dumnezeu, va respecta și deciziile lui Dumnezeu; va respecta dacă Domnul Dumnezeu Însuși pronunță o însărcinare. Dacă nu respecti o decizie a lui Dumnezeu, cine este disprețuit? Dumnezeu Însuși, desigur, nu slujitorii care sunt trimiși, ci Dumnezeu Însuși. De aceea, Domnul a spus: „Dacă Eu trimit pe cineva și dacă voi îl primiți, atunci pe Mine Mă primiți. Și dacă Mă primiți pe Mine atunci...”

Ne lăudăm singuri? Nu. Eu v-o spun astfel ca noi să știm, că nu alergăm inutil, ci avem siguranța. La fel de sigur cum Domnul Dumnezeu ne-a descoperit lucrurile care aparțin de planul de mântuire și ne-a deschis ochii și urechile ca s-o putem auzi, s-o putem crede și să ni se descopere acest Cuvânt, aceasta este o dovadă că noi suntem aleși înaintea întemeierii lumii. După aceea se și împlinește: „Tuturor acelora care L-au primit”... Despre asta este vorba: „Tuturor acelora care L-au primit, le-a dat putere să devină copii ai lui Dumnezeu și anume tuturor acelora care cred în Numele Lui”.

Noi trăim într-un timp deosebit, totul se apropie de punctul culminant și noi rămânem treji în prezența lui Dumnezeu și

suntem recunoscători fiindcă Duhul lui Dumnezeu încă lucrează și Dumnezeu încă vorbește, oamenii încă se pocăiesc și recunosc ceea ce nu este corect înaintea lui Dumnezeu și ceea ce nu poate rezista înaintea Sa. Aceasta este o dorință și în noi, ca plăcerea lui Dumnezeu să se odihnească peste noi.

Și în acest serviciu, această cercetare a Cuvântului să atingă inimile noastre și din toate inimile noastre să o primim. Să ne regăsim în Cuvântul lui Dumnezeu și să știm că, acela de care Dumnezeu se îndură, de acela se îndură. Și de cine are milă Dumnezeu, de acela are milă și îi arată căile Sale și ne dăruiește și puterea să umblăm pe căile Lui.

Domnul are calea Lui cu Biserica Lui. El a trimis pe slujitorul și prorocul Său. S-o spunem: o astfel de slujbă nu a avut nici Pavel, nici Petru; timpul încă nu sosise. Dar acum a sosit timpul ca Domnul să Se descopere în același mod cum a făcut-o atunci când umbla pe acest pământ. La fel cum a fost respins El atunci, la fel s-a întâmplat și astăzi. Ați citit cu ce fel de titluri a fost numit Domnul nostru? Ca „înșelător” și „înșelător” și așa mai departe. Astfel L-au numit cărturarii pe Domnul nostru...

Dar noi, de asemenea, știm că au mai existat și aceia care au ascultat, care au crezut și care L-au și primit. Și când Domnul nostru a spus foarte concret, El s-a adresat ucenicilor: „Nu vreți și voi să plecați de la Mine?” Și Petru a zis: «Unde să plecăm? Doar Tu ai cuvintele vieții veșnice!»

Eu doresc să întreb dacă noi, cu toții, am primit din toate inimile noastre, faptul că Domnul împlinește ultima parte a planului Său de mântuire în timpul nostru? Cu toții știm că au trecut 49 de ani de când a fost luat acasă fratele Branham. În decembrie se împlinesc 49 de ani de când Domnul l-a luat acasă pe fratele Branham. Știți ce gând mi-a venit? În Vechiul Testament, Dumnezeu a dat poporului Israel, după 49 de ani, un an de veselie. Și cum am citit noi în citatele fratelui Branham că prin restituire, Biserica, fiecare în parte și toată Biserica, va fi readusă la proprietatea originală. Tot ce a fost dăruit Bisericii la început, de către Dumnezeu, îi va fi restituit. Eu nu știu când o va face Dumnezeu, dar știu precis că El o va face. El o va face! Nu știu

când, dar ar fi frumos dacă ar începe să se împlinească în curând, căci dorința noastră este mare. Dar de aceasta pot să vă asigur: credința noastră este ancorată în făgăduințele lui Dumnezeu.

Credința noastră este conform Scripturii. Și cum a spus-o Domnul: „Cine crede în Mine cum zice Scriptura”, aceasta noi o facem. Noi credem din toate inimile noastre ce și cum este scris în Scriptură și vom trăi restituirea desăvârșită. Va fi o bucurie mare în mijlocul nostru. Domnul va restitui toate lucrurile în Biserica Lui. Și noi, cu toții, suntem o inimă și un suflet.

Cine are dorința ca Dumnezeu să împlinească totul în mijlocul nostru? Noi cu toții avem aceeași dorință, ca Domnul să-Și desăvârșească lucrarea Lui în noi și în mijlocul nostru. Și așa cum am citit-o aici: avem chiar dreptul s-o cerem, fiindcă Domnul a făgăduit-o.

Deci, noi am văzut restituirea. Dumnezeu a avut grijă de tot și a dăruit harul Său. A Lui, Dumnezeului Atotputernic să-I fie adusă cinstea și lauda!

Eu doresc să mai spun ceva. Vă rog să mă iertați c-o spun aici... Într-adevăr am predicat în peste 600 de orașe, din peste 140 de țări și peste 8.000 de predici, în toți acești ani. Eu mi-am făcut partea. Și pot să spun cu adevărat: Dumnezeu a dăruit har pentru tot. Eu nu trebuie să retrag nimic; așa cum subliniază unii frați și surori când ascultă predici din anii 1970 sau 1980, este ca și când s-ar fi predicat aceste predici ieri sau astăzi. Dumnezeu este prezent întotdeauna și Duhul lui Dumnezeu ne călăuzește întotdeauna în tot adevărul.

El mi-a dat această prioritate deosebită prin harul Său, ca să vestesc Evanghelia Lui veșnică, să port Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este un har de nedescris. Și pentru aceasta sunt recunoscător și cred că noi, cu toții, suntem recunoscători. Eu sunt recunoscător că Dumnezeu a condus-o în acest mod. Credinciosul Domn să binecuvânteze în toate popoarele, limbile, în toate națiunile. Cei aleși să fie chemați afară, să ajungă la unitatea credinței, să devină o inimă și un suflet și prin aceasta „să fie pregătiți pentru restituirea deplină a puterii lui Dumnezeu și a lucrurilor care au existat la început în Biserică. Isus Hristos este

același, ieri, astăzi și este același în vecii vecilor! Și doar Lui I se cuvine slava și lauda, acum și în vecii vecilor! Amin. Haideți să ne ridicăm și să cântăm împreună *Așa cum sunt*, ca să dedicăm viețile noastre din nou Domnului.

Înainte să cântăm din nou, dați-mi voie să întreb dacă sunt unii în mijlocul nostru cărora le-a vorbit acest Cuvânt, care au auzit chemarea ca să-și dedice viețile lor Domnului și, de asemenea, să fie eliberați din toate robiile lumesti; de asemenea, tinerii, să fie eliberați de dependența de calculator. Vă rog, nu fiți posesăți și nu fiți robiți de nimic. Voi să aveți autoritate asupra tuturor lucrurilor.

Oricine are nevoie de eliberare, în timp ce ne aplecăm capetele și ne rugăm în liniște; în special aceia care sunt pentru prima dată în mijlocul nostru și care poate n-au ascultat o astfel de vestire despre neprihănire, despre iertare, despre harul și mântuirea deplină, voi, cu toții, să primiți această ofertă și împreună cu noi, să aveți o trăire cu Dumnezeu.

Doresc cu adevărat ca toți aceia care au auzit Cuvântul lui Dumnezeu din gura mea, să aibă și trăirile personale de mântuire cu Dumnezeu: să-și trăiască convertirea, să se pocăiască, să creadă din toate inimile lor, să fie botezați și după aceea să primească și botezul cu Duhul Sfânt. Acesta este modelul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit în Biserica primară.

Haideți s-o spunem încă o dată, cu referire la Cuvântul de introducere: „Ferice de ochii voștri fiindcă văd”! Și de ce văd acești ochi? „Ferice de urechile voastre fiindcă aud”! Dar de ce aud? Fiindcă noi am ascultat vestirea Cuvântului și am crezut-o și brațul Domnului ne-a fost descoperit. Căci astfel este scris: „Cine a crezut vestirea noastră? Și cui i-a fost descoperit brațul Domnului?” Tuturor acelor care cred, li se va descoperi brațul Domnului! Toți care cred, primesc neprihănirea prin credința în lucrarea desăvârșită de răscumpărare. Și sângele Noului Legământ a fost vărsat pentru noi și noi am primit tot ceea ce ne-a dăruit Domnul prin harul Său.

În timp ce avem capetele încă aplecate, întreb dacă sunt unii care doresc să fie incluși în rugăciune. Vă rog să ridicați mâinile... O, da, o da, peste tot! Cântăm încă o dată *Așa cum sunt*.

Iubite Domn, din toată inima mea Îți mulțumesc. Tu ne-ai vorbit, Tu ai chemat și Îți mulțumim fiindcă noi credem această chemare și Te-am urmat. Încă trăim în timpul harului și putem să venim la Tine. Și pe cine vine la Tine, pe acela Tu nu îl dai afară. Tu îl ajuți, Tu îl salvezi, Tu îl eliberezi, Tu îl binecuvântezi. Și Tu ai spus: „Eu vă voi dărui odihnă pentru sufletele voastre!”

Iubite Domn, primește-i pe toți aceia care privesc acum la Tine, care Te cred și primesc prin credință ceea ce s-a întâmplat pentru noi toți, pe crucea de pe Golgota. „Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine”. El a iertat totul, a rupt zăpăsul... Primiți- o, acceptați-o, credeți-o din toată inima voastră!

Aceasta să fie ziua pe care a făcut-o Domnul, pentru toți aceia care trebuia să vină la Domnul și care au și venit. Mulțumim apoi Domnului pentru noi toți, fiindcă putem crede din toate inimile noastre că mesajul, Cuvântul lui Dumnezeu cu toate făgăduințele lui, tot planul de mântuire, a fost vestit și acest mesaj dumnezeiesc încă premerge și astăzi, cea de-a doua venire a lui Hristos și toată lumea poate să audă chemarea.

Iubite Domn, binecuvântează pe toți aceia care și-au ridicat mâinile. Binecuvântează pe toți aceia care sunt prezenți aici și binecuvântează pe toți aceia care sunt conectați on-line, în toate popoarele, limbile și în toate națiunile. Îți mulțumesc fiindcă Cuvântul Tău nu se întoarce fără rod, ci împlinește scopul pentru care a fost trimis. Iubite Domn, Îți încredințez în mâinile Tale turma Ta răscumpărată prin sânge și eu cred că este Mireasa Mielului, care ascultă acum chemarea Mirelui.

Împreună Îți mulțumim că Tu ne-ai deschis urechile, că ne-ai dăruit credința și descoperirea și că putem să vedem. Binecuvântat și slăvit să fie Numele Tău cel minunat și sfânt, al lui Isus. Aleluia! Aleluia! Lăudați-L pe Domnul! Slăviți Numele Lui cel sfânt, căci El a făcut lucruri mari în noi și cu noi toți, prin harul Său! Aleluia! Aleluia!

Haideți să rămânem în rugăciune. Poate fratele Jean-Claude vine cu corul său, să cânte corusul *Maranatha* și după aceea poate și corul nostru din Krefeld să mai cânte un cântec. Prezența lui Dumnezeu este în mijlocul nostru. Domnul a vorbit. El este prezent. Aleluia! *Așa cum sunt.*

A fost cântat *Isus revine, Isus revine*. Noi o așteptăm. Noi Îl așteptăm. Dați-mi voie să mai întreb, dacă dorește cineva să fie botezat. Sunt frați și surori în mijlocul nostru care doresc să fie botezați? Vă rog, ridicați scurt mâinile, ca s-o putem planifica pentru mâine. Un credincios... Vom vedea... Dacă mai sunt și alții interesați, mâine vom avea un botez. Aceași dragoste a lui Dumnezeu care s-a descoperit pe crucea de pe Golgota este turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt. Și atunci, noi Îl iubim pe Domnul și Mântuitorul nostru și, de asemenea, ne iubim unii pe alții în dragostea divină.

Fratele Daniel și fratele Hans Henrich să vină în față. Suntem recunoscători pentru frații noștri. Doresc să mulțumesc tuturor acelor care vorbiți alte limbi, fiindcă aveți răbdare și ascultați și voi traducerile și mulțumesc tuturor traducătorilor. Suntem recunoscători din toate inimile, fiindcă avem posibilitatea să ne putem aduna aici într-un mod internațional și că putem să slujim întregii lumi. Dumnezeu a făcut aceasta prin harul Său. A Lui să fie slava în vecii vecilor. Dacă El a spus că Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu va fi predicată tuturor popoarelor ca o mărturie, atunci El o împlinește. El a făcut-o. A Lui să fie cinstea.

Încă o observație: fratele Branham a menționat deseori versetul din Zaharia 14: „Va fi lumină spre seară”. S-a făcut lumină! În domeniul natural, spre seară se întunecă, apoi vine noaptea; dar în sfera duhovnicească, Dumnezeu a dăruit harul ca spre seară să fie lumină, astfel ca noi să putem umbla în lumina aceasta până la miezul nopții, atunci când Domnul ne va cheamă. Lăudați pe Domnul și mulțumiți lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut. A Lui să fie slava. Fratele Schmidt, vino și mulțumește împreună cu noi.

Fratele Schmidt: Tatăl nostru ceresc, Îți mulțumim în Isus Hristos, Domnul nostru, pentru harul Tău, pentru credințioșia Ta, pentru Cuvântul Tău și descoperirea Cuvântului Tău, pentru descoperirea Numelui Tău. Îți mulțumim fiindcă ne-ai adus înapoi, ai adus poporul Tău înapoi la început. Ai milă... Noi ne încredințăm Ție și brațului Tău și Te rugăm dăruiește-ne binecuvântarea Ta. Și dacă va mai exista un mâine, Te rog binecuvântează-ne. Amin.